

A vakok látnak

Időpont: Ötvened vasárnap, 1956. február 12.

Alapige: Lukács 18,31-43.

És maga mellé vevén a tizenkettőt, monda nékik: Ímé felmegyünk Jeruzsálembe, és beteljesedik minden az embernek Fián, a mit a próféták megírtak. Mert a pogányok kezébe adatik, és megcsúfoltatik, és meggyaláztatik, és megköpdöstetik; És megostorozván, megölik őt; és harmadnapon feltámad. Ők pedig ezekből semmit nem értének; és a beszéd ő előlük el vala rejtve, és nem fogták fel a mondottakat. Lőn pedig, mikor Jerikhóhoz közeledett, egy vak ül vala az út mellett koldulván. És mikor hallotta a mellette elmenő sokaságot, tudakozódék, mi dolog az? Megmondák pedig néki, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra. És kiálta, mondván: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! A kik pedig elől mentek, dorgálák őt, hogy hallgasson; de ő annál inkább kiálta: Dávidnak Fia, könyörülj rajtam! És Jézus megállván, parancsolá, hogy vigyék azt hozzá; és mikor közel ért, megkérde őt, mondván: Mit akarsz, hogy cselekedjem veled? Az pedig monda: Uram, hogy az én szemem világa megjőjjön. És Jézus monda néki: Láss, a te hited téged megtartott. És azonnal megjöve annak szeme világa, és követé őt, dicsőítvén az Istent az egész sokaság pedig ezt látván, dicsőséget ada az Istennek.

Pár nap és itt a böjt. A mai ige is erre figyelmeztet. A benne elmondott események akkor történnek, mikor Jézus utolsó útját járja átkelve a Jordánon s megy Jerikón át a Golgotha felé. Az Ó Testamentum prófeciáin megélesedett szemmel jól látja, merre és hová visz az út, körülötte azonban vak emberek vannak. Vakok a tanítványok, akik követik az úton és vak a koldus, aki az út mellett üldögél. Nem egyforma a vakságuk. A tanítványok lelkileg vakok, a koldus testileg vak. A két vakság közül a tanítványoké a nagyobb. A legnagyobb vakság ezen a világon nem látni a keresztet, a rajta kijelentett isteni kegyelmet, a váltságot. Sokkal többet veszít az, aki ezt nem látja, mint az, aki sohasem látta, hogy milyen kék az ég, milyen tarka a hímes rét, milyen színpompás a végtelen tenger. Aki a keresztet nem látja és nem fogja fel az üzenetét, afölött összedől a világ s tragédiává válik, mikor bekövetkeznek a nemszeretem napok. Ezért lett a tanítványok számára is mindent felborító inzultus a nagypénteki esemény. Júdás elárulta, Péter megtagadta, Tamás kételkedni kezdett, az emmausi tanítványok hite megingott, a többiek is fejvesztetten remegtek.

Keresztyén szemmel olvasva az igét, nehezen tudjuk megérteni, hogy a tanítványok nem értették meg, amit Jézus mondott. Olyan világosan beszélt! Nem is először mondta meg

ezeket. A mai igében már harmadszor jelenti meg szenvedéseit és kínos halálát. De hát a vaknak hiába mondom el a legszínesebb szavakkal is, hogy milyen a világ..., nem tudja elképzelni épp azért, mert vak. A legvilágosabb, félre nem érthető szavak is leperegnek a tanítványok lelkéről, mert az a meggyőződésük, amit Péter, mikor Jézus először jelentette szenvedését, ezekben a lelkes szavakban fejezett ki: "Mentsen Isten, Uram! Nem eshetik ez meg tévéled." /Máté 16,22./ Elképzeltetlenné tartják, hogy Isten ilyen borzalmas dolgot megengedjen. Luther szerint bizonyos azzal áltatgatták magukat, hogy Jézus szavainak valamilyen más, mélyebb, átvitt, lelki értelme van.

A tanítványok vaksága nagyobb és veszedelmesebb, mint a koldusé. A testileg vak csak ebben a világban tévedhet el, a lelkileg vak azonban beletéved a pokolba. Nagyobb és veszedelmesebb a lelki vakság, mint a testi, de nem reménytelenebb. Erre is áll, mint a koldus esetére: Aki látni akar, azt az Úr meggyógyítja. A lelki vakság gyógyulásának útja szinte lépésről-lépésre ugyanaz, mint a testi vakságé. Nézzük végig és járjuk végig nagy vonásokban ezt az utat!

1. Látni akarsz? Tudd meg, hogy vak vagy!

Csak azt lehet meggyógyítani, aki tudja, hogy beteg. Aki abban a hiedelemben él, hogy egészséges, egyáltalán nem hajlandó orvoshoz menni. Tudod-e te, hogy vak vagy? Jézus beszél olyan keresztyénekről, akiknek sejtelmük sincs arról, hogy nem látnak, sőt kitűnően érzik magukat a sötétségben. A laodiceai gyülekezetnek ezért üzeni: "Ezt mondom: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak." /Jel. 3,17./ Pál apostol egyenesen arra mutat rá, hogy ez a lelki vakság nem valami, az élet folyamán szerzett betegség az embernél, hanem születési állapot. Lelki vaknak születünk, mint a kis macska. Erre utal, mikor azt mondja: "Érzéki ember nem foghatja meg az Isten lelkének dolgait; mert bolondságok néki; meg sem értheti." /I. Kor. 2,14./ Az a tény tehát, hogy hiszel Istenben, jársz templomba, imádkozol, igyekezel becsületes életet élni, még nem bizonyíték amellett, hogy veled megtörtént a jerikói vak koldus csodája s születési vakságodból kigyógyított Jézus. A lélek vaksága és látása azon dől el, hogy mi számomra a keresztség. A lelkileg vak nem tud vele mit kezdeni, mint a tanítványok. Legfeljebb hősi tragédiát lát benne, de az engesztelő áldozat-jellege érthetetlen számára. Nem lehet az – mondja –, hogy Isten ilyen vérszomjas lenne s ilyen emberáldozatot követelne a kiengesztelésére! Megbocsát Ő e nélkül is.

Ez a hit csak a jó napokra elég. Mikor ránk tör a nyomorúság, mikor nem látjuk Isten szeretetét, egyszeribe meginog a hitünk abban, hogy igazán szeret-e Isten. Mikor elraboltatik

tőlünk e világ öröme, csalódásba és keserűségbe süllyedünk, mert nem ismerjük a váltság örömét. Mindig akkor lép be életünkbe zavar s lesz békétlenné a szívünk, mikor elhomályosodik előttünk a kereszt s mindig akkor szenvedünk hajótörést, ha nem látjuk többé Isten Bárányát, ki bűnünket hordozta a Golgothán. Ez a keresztyén szem szürke hályogja.

2. Látni akarsz? Higgy Jézus Krisztusban, mint az élet világosságában!

A vak embernek nem volt szüksége arra, hogy valaki bebizonyítsa neki, hogy vak. Jézus mégis tudatosítani akarta benne a vakságát, mikor ezt a látszólag teljesen felesleges kérdést teszi fel neki: "Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?" /41. v./ A vak helyzetének teljes ismeretében felel reá: "Uram, hogy az én szemem világa megjöjjön." /41. v./ Szüksége volt azonban a vak koldusnak külső támogatásra ahhoz, hogy hinni tudjon Jézusban, mint a vakok orvosában. Látni sosem látta. Valószínűleg hallani sem hallotta soha. Beszélni sem beszélt Vele azelőtt. Csak másoktól hallott Róla. Talán koldus társai beszéltek Róla csodás történeteket, melyek mind azt mutatták, hogy mennyi szeretet és mennyi hatalom van benne. Talán akadt is közöttük olyan, akit Ő gyógyított meg nyomorúságából. Vagy az utcán járókelő emberek beszélgetéséből, talán vitatkozásából fogott el egy-két mondatot. Elég az hozzá, hogy hitt másoknak s ezért hitt Jézusban. Hite nem csupán afféle mindent megpróbáló kísérletezés. Az az erőszak, amellyel Jézushoz akar jutni, midőn meghallja, hogy Ő megy el előtte az úton, kétség nélkül bizonyítja, hogy a vak koldus erre a hitre mindent rátett.

Ma is így születik a hit: embereken keresztül, hitből hitbe. Az egyik ember hite szüli a másikat. A vak hisz a látónak. Hiszel-e te annak, ki neked Jézus Krisztusról, mint az élet világosságáról beszél? Hiszel-e most nekem?

3. Látni akarsz? Akkor ne akadj el embereknél!

Van ember, aki hitre segít és van, aki akadályoz a hitben. Van, aki Jézushoz segít, és van, aki utamat állja, amikor Jézushoz szeretnék jutni. A jerikói vak koldusnak is meg kellett ezt tapasztalnia. Méghozzá az ő esetében nem Krisztus ellenségei, nem a hitetlen világ állott közé és Krisztus közé, hanem azok, akik Krisztussal jártak, az Ő zarándokcsapatának tagjai. Mikor a vak meghallotta, hogy a Názáretbeli Jézus megy el arra és ő elkezdett kiáltani: "Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam!" /39. v./, a zarándokok rászóltak, hogy hallgasson. Mikor nem hallgatott el, még meg is dorgálták őt. Illetlen rendzavarásnak tekintették a vak könyörgését. Fülüket bántotta, kultikus érzésüket sértette a vak koldus kiáltása. Élvezték, hogy láthatják, hallhatják Jézust, Vele lehetnek s nem volt szánalom a szívükben az iránt, aki Jézus nélkül sötétségben vergődött. A vak koldus azonban nem engedte magát elhallgattatni.

Az volt az érzése: most, vagy soha. Igaza is volt. Jézus akkor ment utoljára Jerikón keresztül. Ha ezt az alkalmat elmulasztja, soha többé nem találkozhatik Vele.

Akinek nincs mersze erre a szent erőszakoskodásra, az elakad az embereknél és nem jut el Jézushoz. Néha még az is előfordul, hogy magával Jézussal szemben is szükség van erre a szent erőszakoskodásra. A kananita asszonyt maga Jézus tolja el Magától, Ő maga áll a könyörgő asszony és a könyörgést meghallgató Megváltó közé, de a kananita asszony nem akad el ezen az emberi akadályon. Megállja a próbát és meghallgattatik. /Máté 15,21-28./

4. Látni akarsz? Kövesd a megtalált Világosságot dicséretmondással!

A csoda megtörtént. Jézus látóvá tette a vakot. Így írja le ezt szent leckénk: "És azonnal megjöve annak szeme világa, és követé őt, dicsőítvén az Istent, az egész sokaság pedig ezt látván, dicsőséget ada az Istennek." /43. v./ A vak koldus tehát nem körülnéz a gyógyulása után a még nem ismert világban, nem az eget, a napot, a földet, fákat, embereket, a várost issza szomjas tekintete, hanem arra néz, aki meggyógyította, látja irgalmas, szelíd szemét s rögtön a nyomába szegődik. Jézusról bizonytalán önmagára esik tekintete. Elszörnyülködve szemléli koldusrongyait és minden szennyét, mely úgy kirí az ünneplőbe öltözött zarándokcsapatból. Mégis követi Jézust. Ajka, mely eddig csak alamizsnáért tudott reszkető, szájalmat kelteni akaró hangon énekelni, most egyszerre hallelujára nyílik. Dicséri és dicsérteti Istent, hiszen az egész sokaság vele magasztalja Istent.

Akinek Jézus ma megnyitja szemét, az is kettőt lát meg: egy borzalmasat és egy csodálatosat. A borzalmas az ő bűne, a csodálatos az Isten kegyelme. A kettőt együtt látja meg az előtte felmagasztosult kereszten: Ilyen nagy a bűnöm, hogy csak ez a véres kereszt tudta eltörölni! és: Ilyen nagyon szeret Isten, hogy ezt vállalta értem! Ez a látás teszi őt örökre a Krisztus követőjévé. Ezt a látást azonban el is lehet veszíteni. Vissza lehet esni a vakságba. Csak az marad meg a megnyílt szemek életében, aki hálás dicsérettel követi az Urat, még a Golgothára is. Uram, cselekedd, hogy az én szemem világa megjöjjön és megmaradjon! Ámen.